

BOROWSKI JÓZEF (1912-1940)

Urodził się 8 grudnia 1912 roku w Łęce Wielkiej, w rodzinie Józefa i Franciszki z domu Pospiech. Od 1935 roku do września 1939 roku pełnił służbę w więzieniu w Drohobyczu w stopniu strażnika Straży Więziennej. Jego losy we wrześniu 1939 roku są nieznane. Dostał się do niewoli sowieckiej po 24 września, gdy grupa kawalerii 12 armii Frontu Ukraińskiego zajęła Drohobycz po wycofaniu się z niego wojsk niemieckich, zgodnie z traktatem z 23 sierpnia 1939 roku. Był przetrzymywany w obozie w Ostaszkowie, z którego został wywieziony na podstawie listy NKWD nr 038/2 poz. 55 z 20 kwietnia 1940 roku i zastrzelony w więzieniu wewnętrznym UNKWD w Kalininie (obecnie Twer). Jego ciało wrzucono do zbiorowego dołu we wsi Miednoje.

Lista ostaszkowska, Szczytno 1993, s. 35; *Rozstrzelani w Twerze*, Warszawa 1997, s. 30; *Miednoje: księga cmentarna*, Warszawa 2006, s. 63 (fot.); W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 38-39.